

ENTREVISTA

Elkhonon
Golberg
Neuropsicòleg

► Riga (Letònia), 1946
► Autor del llibre 'El cervell
ejecutivo'. Convidat a BCN
per la Fundació La Caixa

«No s'ha de buscar l'amor fora del cervell»

Les emocions són dins de la caixa cranial. I s'ha de procurar no danyar-la

JOSEP MARIA CABANÉ

–¿Tot? Però si encara no saben on radica l'amor...

–I al cervell! Aconseguir convèncer-nos que la ment radica al cervell ha estat un procés gradual i costós. Fins i tot avui, els mateixos que creuen que la memòria està en el cervell parlen de l'emoció com si fos una cosa extracranial... No s'ha de buscar l'amor fora del cervell. Aquí l'única pregunta legítima és: en quina zona del cervell està?

–Contesti-la, per favor.

–L'amor és una funció complexa molt distribuïda. No hi ha un magatzem del dolor, un altre de la passió, un altre del desig de transcendència. Avui només sabem que els lòbuls frontals són importants pel que anomenem personalitat.

–¿Té fonament això de la intel·ligència emocional?

–Un neurocientífic la definiria com la capacitat de relacionar-se amb els altres. I la capacitat per intuir l'estat mental del proïsme –relacionada amb els lòbuls frontals– és una cosa específicament humana. Tant si és per cooperar amb l'altre com per competir-hi.

–¿I la intuïció femenina? ¿Existeix?

–Mmm. Tot just comencem a veure que els estils cognitius d'homes i dones són diferents. És a dir, són diferents els seus mètodes de presa de decisions.

–Un exemple il·luminador.

–Els homes tendeixen a ser més dependents del context. Són oportunistes cognitius. Per exemple, agafen les vacances en funció de les tarifes aèries. Les dones, en canvi, són més independents del context. Tendeixen a aproximar-se a les situacions sobre la base d'alguna mena de principis inviolables. Seguint amb l'exemple, agafen les vacances a l'agost i punt.

–Som previsible, vaja.

–En aquest sentit, sí. Per entendre les diferències ens hem de remuntar a l'època en què l'evolució del cervell va arribar al seu cim, la dels cromanyons. Mentre els mascles corrien amunt i avall caçant, les femelles s'encarregaven de la prole i de la cova.

–¿I?

–La pressió evolutiva marca. ■

NÚRIA
Navarro

El cervell és l'última frontera. El Rubicó. El gran misteri. I entre els seus conquistadors hi figura aquest catequè de la Universitat de Nova York. El professor Golberg és un dels especialistes mundials en el lòbul frontal, que és la porció del noble òrgan que ens humanitza.

–¿Especialista en lòbul frontal?

–Un dels meus records d'infància, de l'època en què el meu pare vivia en un dels hotels de Stalin, allà al gulag, és el dia en què la meva mare em va portar a l'òpera de Riga. Vaig quedar fascinat per l'homenet que encapçalava l'orquestra fent escarafalls amb els braços.

–¿...?

–He passat la major part de la meua vida intentant entendre l'equivalent

biològic d'aquell homenet. El lòbul frontal és el director de la filharmonia cerebral.

–¿La part que ens fa sonar humans?

–Exacte! El meu mestre, el gran neuropsicòleg Alexander Luria, parlava del lòbul frontal com del lòbul de la civilització. La definició és una mica poètica, però conté la llavor de la veritat. És el talent executiu.

–¿Què passa si pateix un mal?

–El comportament es torna caòtic. El pacient hi pot veure, parlar, caminar. Però no organitza el seu comportament de manera sistemàtica i sostinguda. No controla els impulsos. Les seves reaccions, típiques dels agressors sexuals, són imprevisibles.

–¿Maltractem molt el suprem òrgan?

–Tractem el cervell més bé que mai! Hi ha una analogia directa entre estimular el cervell i un múscul. Tenim evidències científiques que l'exercici mental millora la fisiolo-

LA CERTESA

«Tractem el cervell més bé que mai. La nostra societat, basada en el coneixement i en la informació, l'exercita»

LA TROBALLA

«Comencem a veure que els mètodes de presa de decisions d'homes i dones són diferents»

gia cerebral. I la nostra societat s'està tornant més cerebral, perquè està més basada en el coneixement i en la informació.

–Doncs diuen que utilitzem poca porció del cervell...

–Aquesta és una idea folklòrica! No es pot mesurar quant volum n'utilitzem. La verdadera paradoxa és que hem superat la capacitat de l'aprenentatge individual. A l'edat mitjana era possible estar en possessió de la totalitat del coneixement. Avui qualsevol cervell individual és incapaç d'assumir tot el corpus.

–Escolti, ¿per què hi ha gent intel·ligent que és molt estúpida?

–Les persones que són molt creatives en una àrea determinada poden ser molt idiotes en altres. Mozart era un imbecil en tot, excepte en la música. ¿Per què? Perquè les diferents parts del cervell estan encarregades de diferents funcions i és possible tenir un desenvolupament desproporcionat d'una sola àrea. I tot està basat en la biologia!

REBAIXES

-60%

DTE.

MOBLES **EXPO MOBI**

ATENCIÓ AL CLIENT
☎ 902 300 250